

Az új élelmiszer-törvény

Rácz Endre

ÖSSZEFOGLALÓ

A SZERZŐ, AKI A FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM OSZTÁLYVEZETŐJE PARAGRAFUSRÓL-PARAGRAFUSRA HALADVA MAGYARÁZATTAL LÁTÁ EL AZ EU KONFORM 2004 MÁJUS 1-ÉN HATÁLYBA LÉPŐ 2003 ÉVI LXXXII. ÉLELMISZERTÖRVÉNYT.

INHALT

DER AUTOR, ABTEILUNGSLEITER DES MINISTERIUMS FÜR AGRARWESEN UND ENTWICKLUNG DER LANDLICHEN GEGENDEN ERKLÄRT DAS AM 1. MAI 2004 IN KRAFT TRETENDE, EU-KONFORME LEBENSMITTELGESETZ LXXXII DES JAHRES 2003 VON PARAGRAPH ZU PARAGRAPH.

SUMMARY

THE WRITER, WHO IS HEAD OF DIVISION IN THE MINISTRY OF AGRICULTURE AND RURAL DEVELOPMENT, EXPLAINS THE FOOD LAW LXXXII/2003. -EU CONFORM, IN EFFECT FROM MAY 1, 2004- PARAGRAPH BY PARAGRAPH.

A Magyar Országgyűlés 2003. október 20-i ülésén (1 ellenszavazattal és 18 tartózkodással) elfogadta az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvényt, mely Magyarország EU csatlakozásának napján (2003. május 1.) lép hatályba.

Az 1895. évi XLVI. törvénycikk (a mezőgazdasági termények, termékek és cikkek hamisításának tilalmazásáról), az 1958. évi 27. számú törvényerejű rendelet (az élelmiszerek és italok előállításáról és forgalmáról), az 1976. évi IV. törvény (az élelmiszerekről) és az 1995. évi XC. törvény (az élelmiszerekről) után ez az ötödik magyar élelmiszer-törvény. Kidolgozását az ország történelmének jelentős eseménye, az Európai Unió tagság tette szükségessé. Az eddig hatályos (1995. évi XC. törvény) az EU tagságra való felkészülést szolgálta, a tagállamként való működéshez azonban új élelmiszer-törvényre van szükség.

A jelenleg hatályos törvény alapján elvégzett harmonizációs munka eredményes volt, az EU élelmiszerjog az elmúlt évek során átkerült a magyar szabályozásba, és ehhez a hazai élelmiszer-előállítók alkalmazkodtak. Ennek köszönhetően a törvény és a felhatalmazása alapján elkészülő rendeletek, körülből 90%-ban formai és nem tartalmi változást jelentenek.

E formai változás legjobb példája az EU rendeletek (regulation) érvényesülésének változása. A rendeletek, (amelyek az élelmiszer területén gyakoriak, és egyre gyakoribbak lesznek) a „brüsszeli” megjelenéssel a tagországokban automatikusan, minden nemzeti jogalkotás nélkül hatályba lépnek. Ezeket a rendeleteket mi eddig a most hatályos élelmiszer-törvényben és miniszteri rendeletekben vettük át. 2004. május 1-ével szükségessé válik, hogy ez a magyar joganyag hatályát veszítse, hiszen ugyanolyan szöveggel, mint EU rendeletek fognak taggunk napján nálunk is hatályba lépni.

A törvény szövegéből azonban nemcsak az átvett EU rendeletek, de az ugyancsak átvett EU irányelvek (direktíve) is kikerültek. Ennek – szemben a rendeletekkel – nem jogi, hanem praktikus okai vannak. Az EU irányelveket a tagállamoknak is nemzeti jogszabállyal kell átvenni. Ezek szövegének gyakori változásait azonban a törvényben történő átvétel esetén nehéz lenne követni, ezért erre a továbbiakban csak rendeleteket fogunk használni.

A törvény tartalmi változása annak a jogalkotási folyamatnak a befejezése, amely a rendszerváltás óta tart, és ezt megelőző nagy lépése a jelenleg hatályos törvényt módosító 2001. évi LIV. törvény volt. E folyamatban az élelmiszer előállítás eljárási rendjét a piacgazdaság szabályaihoz és szokásaihoz kellett alakítani. A piacra jutást megelőző egyedi engedélyezéseket – akár tevékenységről, akár felhasznált anyagokról van szó – általános, mindenkire érvényes szabályozás váltotta fel. Ezek a módosítások nem jelentenek a fogyasztók számára kisebb biztonságot és nem jelentenek az előállítók számára lényeges többlet terheket. Azt jelentik, hogy a magyar élelmiszer-gazdaság a rendszerváltás után másfél évtizeddel teljesen az EU, vagyis a piacgazdaság eljárási szabályai szerint fog működni.

E változás jó példája az élelmiszer előállító 6.§-ban szereplő bejelentési kötelezettsége, mely a jelenlegi működési engedélyt váltja ki.

Az élelmiszer-előállítás megkezdésének működési engedélyhez kötése az EU tagállamaiban általános jelleggel nem ismert. Bizonyos, élelmiszerbiztonsági szempontból érzékeny ágazatok (hús, tej, tojás) esetében a Közöségi Szabályok előírják előzetes engedélyek beszerzésének kötelezettségét. Ezek a speciális engedélyezések nálunk is élnek és amint erre a 6.§ (3) be-

kezdése is utal, természetesen fenn is maradnak.

Az új törvény szerinti, minden ágazatra és minden élelmiszer-előállítóra kiterjedő bejelentési kötelezettség kellően biztosítani tudja a fogyasztók védelmét. Az ellenőrzés így azonnal értesül az előállítás megkezdéséről, azonnal ellenőrizheti azt, és ha szükséges, a 13.§-ban szereplő szankciók segítségével felléphet az esetleg hibás gyakorlat megszüntetéseért.

A fogyasztók biztonságának védelme, az egyenlő feltételek elve, és az EU általános szabályai egyaránt elengedhetlenné teszik, hogy ez a bejelentési kötelezettség az eddig működési engedélyre nem kötelezett, közfogyasztásra élelmiszert előállító östermelőkre is kiterjedjen. E bejelentés nem kerül pénzbe, nem igényel különösebb adminisztrációt és nem jelent mást, mint hogy a hatóság az ő működésüket is ellenőrizheti.

Az eljárási változások közé tartozik, hogy a jelenlegi törvényben még meglévő néhány előzetes engedélyezés (különleges táplálkozási célú élelmiszerek, adalékanyagok, csomagolóanyagok) megszűnik. Ismét hangsúlyozni kell, hogy ez a fogyasztók biztonságát nem csökkenti, hiszen az engedélyezést nagyon részletes, az EU minden termelőjére egyaránt kötelező szabályozás váltja fel.

Más a helyzet az úgynevezett új élelmiszerekkel. Ezeknél – az eddig nem ismert, nem fogyasztott – termékeknél az előzetes engedélyezés fennmarad, azonban az EU fogyasztók egységes szintű védelme érdekében az engedélyezés nem a tagországok, hanem az EU Bizottsága hatásköre lesz.

A fogyasztók védelmének fontossága nemcsak a törvényjavaslat bevezetőjében szereplő deklaráció, hanem megvalósítása következetesen végigvonul az egész törvényen. E védelem egyik sarokköve a hatósági élelmiszer-ellenőr-

zés tevékenysége. Munkája hatékonyságának javítását két új rendelkezés is segíti. Egyrészt a 12.§ szabályai, amelyek a Magyarországon már régen kialakult és működő három ellenőrző szervezet munkájának koordinálását írják elő és ezt a nemrég létrehozott Magyar Élelmiszerbiztonsági Hivatalra bízák. Másrészt a 15.§ előírásai, amelyek a hatályos törvényben is szereplő minőségvédelmi bírságot szigorítják. A javasolt szabályozás 20-ról 50 ezer forintra emeli a kiszabható minimális bírságot, eltörli az eddig létező 1 millió Ft-os felső határt, és a bírságot adók módjára behajthatóvá teszi.

Az élelmiszer szektor az EU-ban részletesen, de nem teljesen szabályozott. A nem szabályozott területeken a tagországok természetesen alkothatnak és alkotnak is – az EU általános elveit nem sértő – nemzeti rendelkezéseket. E lehetőséget mi is ki fogjuk használni, ezért a Magyar Élelmiszerkönyv a szakma és fogyasztók körében egyaránt jól ismert és elismert rendszerét a benyújtott törvényjavaslat is fenntartja.

Az új törvényben és a felhatalmazása alapján készülő rendeletekben megjelenő változásokat – akár formaiak, akár tartalmiak – minden érdekeltnek időben meg kell ismernie.

Ennek segítségére a továbbiakban – a jogi szövegnél talán egyszerűbb és érthetőbb formában és elsősorban a változásokra koncentrálna paragrafusonként – ismertem a törvény legfontosabb rendelkezéseit.

Az 1.§-hoz

A törvény hatálya – a saját fogyasztásra, magánháztartásban történő előállítás kivételével – a Magyarországon előállított (beleértve az exportra készültet is), valamint forgalomba hozott (beleértve az importból készültet is) élelmiszerekre terjed ki. A hatályos törvenytől eltérően a törvény – az Európai Unió rendszeréhez igazodva – nem vonatkozik a dohánytermékekre.

A 2.§-hoz

A törvényben előforduló fogalmak egy része (élelmiszer, új élelmiszer, élelmiszer-vállalkozás, élelmiszer-forgalmazó, végső fogyasztó, stb.) közösségi rendeletekben meghatározásra került. Csatlakozásunkat követően ezen fogalmak definiálására – miután a rendelet direkt módon nálunk is hatályba lép – csak a közösségi rendeletek meghivatkozásával van lehetőség.

A közösségi irányelvekben szereplő fogalmakat (élelmiszer-összetevő, élelmiszer-adalékanyag, élelmiszer megjelenítés, hatósági élelmiszer-ellenőrzés) a törvényjavaslat már idézi, miután az irányelveket nemzeti jogszabállyal át kell venni.

Ahol nincs az Európai Unióban definíció, ott a törvényjavaslat más, széleskörűen ismert nemzetközi szervezetek (Nemzetközi Szabványügyi Szervezet – élelmiszer-minőség; FAO/WHO Codex Alimentarius – élelmiszerbiztonság) meghatározásait használja.

A legfontosabb fogalom, az „élelmiszer” eltér a hatályos törvényben szereplőtől, mert a tápszeret is az élelmiszerek közé sorolja, így azok a törvény hatálya alá kerülnek.

Az élelmiszer-vállalkozás és az élelmiszer-vállalkozó új fogalmak. Ezekkel (amelyek az élelmiszer-lánc bármely pontján működő szereplőt azonos fogalommal jelölik), a szántóföldtől a fogyasztó asztaláig tartó lánc egységes kezelését segíti a törvény.

A fogyasztó definíciójába a végső fogyasztó mellett (aki az élelmiszert elfogyasztja) a törvényjavaslat beleérti azt az élelmiszer-vállalkozót is, aki egy élelmiszert egy újabb élelmiszer készítéséhez felhasznál (pl. a lisztből kenyeret készítő péket).

Az élelmiszer-megjelenítés közösségi irányelvből átvett fogalma (amely az élelmiszer külső tulajdonságai, csomagolási módja mellett még a forgalomba hozatali környezetet is magában foglalja) a fogyasztókra irányuló egyre agresszívabb reklám-kampányok tisztességes keretek között tartásához szükséges.

A 3.§-hoz

A törvény az élelmiszer-vállalkozás létesítésének általános feltételeit írja elő. A konkrét feltételeket és ezek megvalósítását az építési engedélyezés keretében – az építésügyről szóló törvény alapján – a törvényjavaslat 11.§-a (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti hatósági élelmiszer-ellenőrző szervezetek határozzák meg és igazolják.

A 4.§-hoz

Az élelmiszer-vállalkozás működése általános (berendezések, technológia, felhasznált anyagok, személyek) feltételeinek meglétét írja elő. B. pontjában ugyancsak általános jellegűen, a konkrét rendszert meg nem jelölve minőségbiztosítási és élelmiszerbiztonsági rendszer – beleértve a hatályos törvényben

még nem szereplő nyomonkövetési és termék visszahívási rendszereket is – alkalmazását követeli meg.

Az 5.§-hoz

A gyártmánylap fogalma, vezetési kötelezettsége (amely az 1976. évi élelmiszer-törvény óta ismert nálunk) arra szolgál, hogy maga a gyártó, a termék vásárlója, vagy a hatósági ellenőr mindig egyszerűen, gyorsan, pontosan megismerhesse az adott terméket.

A hatályos törvény végrehajtási rendelete a gyártmánylap formáját, a benne szereplő adatokat részletesen előírja. A kiállítási kötelezettség nem vonatkozik az őstermelőkre. A vendéglátókra – külön jogszabály alapján – jóval egyszerűbb, terméknapnak nevezett adatlap kötelező.

Sem EU szinten, sem a tagállamokban nincs ilyen követelmény. A törvény a hazai és a nemzetközi helyzet elemzése alapján a gyártmánylap kiállítási kötelezettséget fenntartja, általánossá teszi, de lényegesen leegyszerűsíti, így csak az élelmiszer legfontosabb jellemzőinek rögzítését (összetevők, előállítási mód, minőségi jellemzők) követeli meg. Ezzel az eddig vezetésére nem kötelezett őstermelők számára is egyszerűen elkészíthető lesz a gyártmánylap, a vendéglátók esetében pedig lényegében megegyezik az eddigi termékklappal.

A 6.§-hoz

Az élelmiszer-előállító működésének bejelentési kötelezettsége a hatályos törvényben szereplő működési engedélyt váltja ki, amely az Európai Unióban általános jelleggel nem ismert. Fontos hangsúlyozni, hogy bizonyos, élelmiszerbiztonsági szempontból „veszélyes” ágazatok (hús, tej, tojás) esetében a speciális adott területre vonatkozó közösségi szabályok előírják a működési engedélyek beszerzésének kötelezettségét, így ezekben az esetekben nálunk is fennmaradnak, mint erre a (3) bekezdés utal is.

A 7.§-hoz

Rögzíti az élelmiszer forgalomba hozatalának általános követelményei (biztonságos, megfelelő minőségű) mellett az Európai Unió tagállamaiból történő behozatal és az export legfontosabb szabályait.

Az EU működésének egyik gazdasági alapelvéből, az áruk szabad mozgásából következően a tagállamokban jogszerezően előállított, illetve forgalomba ho-

zott élelmiszer bármely tagországban (így Magyarországon is) minden korlátozás nélkül forgalomba hozható. Szükséges megjegyezni, hogy ezt az élelmiszert (ahogy a Magyarországon előállítottat is) a magyar hatóságok a forgalmazás során természetesen rendszeresen ellenőrzik.

Az exporttal kapcsolatban rögzíti, hogy az ilyen célra előállított élelmiszerek alapvetően a magyar előírásokat kell kielégítenie, kivéve, ha az illető ország vagy annak illetékes hatósága másként nem rendelkezik.

A 8.§-hoz

Az új élelmiszer (definíciójának lényege, hogy az Európai Unió tagállamaiban még nem fogyasztották, így nincs biztonságos alkalmazási előtörténete) közösségi rendeletben előírt engedélyezése közösségi feladat, így a tagállam csak a kérelmek befogadását, előzetes értékelését és az Európai Bizottsághoz való továbbítását végzi.

E feladatot a nemrég létrehozott Magyar Élelmiszerbiztonsági Hivatalra bízta, az értékelésbe az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézetet bevonva.

A 9.§-hoz

A csomagolásnak – az előírt általános követelmények szerint – az élelmiszert nem csak a szennyeződéstől és minőség-csökkenéstől kell védenie, hanem olyannak kell lennie, hogy megsértése nélkül az élelmiszerhez ne lehessen hozzáférni. Ezen utóbbi követelmény – a vásárlók megkárosításának megakadályozása mellett – a sokak szerint a jövőben valós veszéllyé váló bioterrorizmus elleni védelmet is szolgálja.

A csomagolás előnyei mellett hátrányt is jelenthet, hiszen hulladékként szennyezheti a környezetet. Ezért igen fontos az itt szereplő azon előírás, hogy a környezeti szennyező hatásának a lehető legkisebbnek kell lennie.

A 10.§-hoz

A fogyasztók alapvető igénye és joga, hogy a megvásárolt, elfogyasztott élelmiszerről minden fontos információval rendelkezzenek. Az egyre élesedő piaci versenyben egyre gyakrabban fordul elő, hogy egyes előállítók túlzó, valótlan állításokkal próbálnak vevőt szerezni. Ezzel nemcsak a fogyasztót tévesztik meg, de versenytársaik érdekeit is sértik. Ezért minden piacgazdaság-

ban igen részletesen szabályozzák az élelmiszerek jelölését. Az (1) bekezdés a tájékoztatás általános kötelezettségén túl a részletes közösségi élelmiszerjelölési előírások átvételét megvalósító magyar jogszabályok betartását írja elő.

A (2) bekezdés a fogyasztói döntés befolyásolásának a jelölésen túli „kifinomultabb” módzatai ellen védi a fogyasztót. A csomagolás formája, mérete, de az is, hogy az élelmiszert milyen környezetbe helyezik el a kirakatban, vagy a bevásárló pulton (mindez együtt a „megjelenítés”) befolyásolja a fogyasztót.

A 11.§-hoz

Az e törvényben és a felhatalmazásai alapján elkészülő rendeletekben előírt követelmények betartásának ellenőrzését végző szervezetek megnevezését adja meg.

Az ellenőrzés részletes feladatait a közösségi irányelvek átvételével elkészülő külön rendelet tartalmazza. E rendelet rögzíti – a (2) bekezdésben szereplő kivétellel – a hatékony ellenőrzéshez szükséges felhatalmazásokat is. Ezeknek a rendelet szövegéből történő kiemelését és a törvényjavaslatban történő szerepeltetését az indokolja, hogy a magyar jogrend szerint ezeket a felhatalmazásokat törvénynek kell megadnia.

A 12.§-hoz

Magyarországon (mind az európai országok mindegyikében) a történelmi fejlődés során több hatósági élelmiszerellenőrző szervezet alakult ki és működik. Ezek összehangoltabb, így hatékonyabb működésének elősegítésére (az Európai Unió tagállamaiban az utóbbi években megindult folyamathoz csatlakozva) e paragrafus a Magyar Élelmiszerbiztonsági Hivatalt bízta meg a szervezetek általános tevékenységének (ellenőrzési tervek, módszerek, közös ellenőrzések, tapasztalatok, jelentések kicserélése) koordinálásával.

A 13.§-hoz

Az élelmiszer-ellenőrző hatóságok által az előírások megsértése esetén alkalmazható szankciókat a törvény a hatályos törvénnyel azonos módon szabályozza. Az itt adott lehetőségek (tevékenység megtiltása, forgalomba hozatal megtiltása, szabálysértés) a tapasztalatok szerint alkalmasak a törvény preambulumban rögzített célok teljesítésére.

A 14.§-hoz

Az előírásoknak meg nem felelő termék forgalomba hozataláért kiszabható minőségvédelmi bírságot a hatályos törvény vezette be. Az új szabályozás az elmúlt évek tapasztalatai alapján szigorítást jelent. A büntetés felső határát (amely bármilyen nagy értékű tétel esetén 1 millió Ft volt) megszüntette, a minimális összeget 20 ezerről 50 ezer Ft-ra emelte és egészséget veszélyeztető hiba esetén a bírságot a tétel értékéről annak másfélszeresére emelte.

A 15.§-hoz

A minőségvédelmi bírságot – az eddigi gyakorlatnak megfelelően – az ellenőrzés fejlesztésére lehet felhasználni.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján szükséges a (2) bekezdés új rendelkezése, amely a bírságot adók módjára behajthatóvá teszi.

A 16.§-hoz

Az élelmiszer-szabályozásnak világméretű, regionális (számunkra ez az Európai Unió) és nemzeti szintjei vannak. A Világkereskedelmi Szervezet (WTO) létrejötté, az ennek keretében kidolgozott szerződések következtében az ENSZ két szakosított szervezete által működtetett FAO/WHO Codex Alimentarius világméretű rendszere vált meghatározó fontosságúvá, tehát a regionális és a nemzeti szabályozás ehhez igazodik.

Magyarország 1962 – a szervezet létrejötté – óta részt vesz a Codex munkájában. Ennek koordinálását a FAO Magyar Nemzeti Bizottság elnöke által az illetékes állami és civil szervezetek szakértőiből létrehozott Codex Alimentarius Magyar Nemzeti Bizottság végzi. Ezen – már évek óta végzett – tevékenység törvényi szintű szabályozását szolgálja e paragrafus.

A 17.§-hoz

Az 1976. évi élelmiszertörvény által létrehozott Magyar Élelmiszerkönyv a hatályos törvényben kapott igazán fontos – a magyar élelmiszer-szabályozást a közösségi rendszerhez igazító – szerepet. I. Kötetében a magyar előírásokról átvette az EU irányelveket és rendeleteket. II. Kötetében a korábbi (az EU tagországokban nem ismert) élelmiszer termékszabványokat kiváltó irányelveket alkotott, míg III. Kötetében a vizsgálati módszereket gyűjtötte össze.

A Magyar Élelmiszerkönyv szerepe a törvényjavaslat szerint megmarad, de természetesen az Európai Unió tagság viszonyaihoz igazodik. Így nem vesz át többé EU rendeleteket, mert azok a tagság után közvetlenül lesznek nálunk is alkalmazandók. További változás, hogy az I. Kötet kötelezően alkalmazandó előírásai közé a magyar fogyasztók és a gazdaság számára különösen fontos termékek követelményei is bekerülhetnek.

A 18.§-hoz

A Magyar Élelmiszerkönyv előírásainak és irányelveinek kidolgozását az összes érdekelt fél (gazdaság, tudomány, ellenőrzés, fogyasztóvédelem, minisztériumok) képviselőiből létrehozott Magyar Élelmiszerkönyv Bizottság és annak szakbizottságai végzik. Ez a – hatályos törvény által létrehozott és a törvény szerint is fennmaradó – rendszer az előírások és irányelvek széleskörű konszenzusát és megismertetését egyaránt biztosítja. A Bizottság működésének feltételeit a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium biztosítja.

A 19.§-hoz

A Magyar Élelmiszerkönyv kötelező előírásainak címét, jelét és alkalmazásuk időpontját az érdekelt miniszterekkel egyetértésben a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter rendelettel adja ki. A többi irányelv címét és jelét a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter a minisztérium hivatalos lapjában megjelenti.

Az előírások és irányelvek szövege az eddigi gyakorlatot folytatva nyomtatott formában megvásárolható, vagy az FVM honlapján elérhető.

A 20.§-hoz

A törvény – a közösségi rendeletekkel való összhang biztosítására – Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozásának napján lép hatálya. A hatályos törvény, valamint az azt módosító törvényi rendelkezések egyidejűleg hatályukat veszítik.

A hatáskörrel rendelkező miniszterek rendeletek alkotására kapnak felhatalmazásokat, amelyek a törvénnyel együtt, 2004. május 1-jén lépnek hatályba, de re-

mélhetőleg (a termelők kellő felkészülése érdekében) még ezt megelőzően megjelennek.

A felkészüléssel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy (mint a törvény esetében is) az új rendeletek inkább formai, mint tartalmi változásokat jelentenek. A rendeletekbe kerülő döntően közösségi szabályok különféle formában (pl. a hatályos törvényben, annak végrehajtási rendeletében, a Magyar Élelmiszerkönyvben) eddig is hatályban voltak.

Tartalmi változást néhány – a csatlakozási tárgyalások idején elvégzett elemzések alapján szükségesnek látott – pontosítás, valamint a legutóbbi időkből megjelent közösségi irányelvek átvétele jelent.

Az elkészítendő rendeletek és azok szakmai háttere a következő:

- a) Jelölés
Háttere: 2000/13 EGK irányelv + 2 új módosítás.
Eddigi szabály: Hatályos törvény és végrehajtási rendelet
- b) Hatósági ellenőrzés
Háttere: 89/397 EGK, 93/99 EGK és 85/591 EGK
Eddigi szabály: Hatályos törvény és végrehajtási rendelet
- c) Élelmiszer előállítás feltételei
Háttere: EU irányelvekből szükségessé váló szabályok.
Jelenleg: 1576/89 rendeletből következően a pálinka előállítás részletes szabályozására van javaslat
Eddig szabály: nem volt
- d) Ásványvíz
Háttere: 80/777 EGK + 2003/40 EK
Eddigi szabály: önálló rendelet
- e) Hatósági ellenőrzés vizsgálati díjai
Háttere: nincs EU szabály
Eddigi szabály: önálló rendelet
- f) Előállítás és forgalmazás higiéniai szabályai
Háttere: 93/43 EGK (de új EU rendelet van kidolgozás alatt)
Eddigi szabály: önálló rendelet
- g) A Magyar Élelmiszerkönyv előírásai
Háttere: 19.§ indoklásában
Eddigi szabály: önálló rendeletek
- h) Hagyományos különleges tulajdonság tanúsítása
Háttere: 2082/92/EGK rendelethez csatlakozó nemzeti eljárási rendszer
Eddigi szabály: közös rendeletben a kiváló minőségű élelmiszer tanúsításával

- i) Gyümölcs-zöldség ellenőrzés
Háttere: 2200/96 EGK + módosítások
Eddigi szabály: önálló rendelet
- j) Kiváló minőségű élelmiszer tanúsítása
Háttere: nincs EU szabály (de néhány tagországban van ilyen rendszer)
Eddigi szabály: közös rendeletben a hagyományos különleges tulajdonság tanúsításával
- k) Tápanyag-összetételei állítások
Háttere: megjelenés előtt álló EU irányelv
Eddigi szabály: hatályos törvény végrehajtási rendelet
- l) Technológiai segédanyagok
Háttere: nincs EU szabály
Eddigi szabály: hatályos törvény végrehajtási rendelet
- m) A vendéglátás higiéniai feltételei
Háttere: nincs EU szabály
Eddigi szabály: önálló rendelet
- n) Mikrobiológiai szennyezettség
Háttere: egyes termékekre van csak EU előírás
Eddigi szabály: önálló rendelet
- o) Radiológiai és vegyi szennyezettség eljárásai
Háttere: a határértékekre EU rendelet, ehhez kapcsolódó nemzeti eljárásokat kell szabályozni
Eddigi szabály: önálló rendelet (határértékkel együtt)
- p) Különleges táplálkozási célú élelmiszerek
Háttere: 89/398 EGK, 91/321 EGK, 96/5 EGK 1991/21 EK
Eddigi szabály: önálló rendelet és Magyar Élelmiszerkönyv
- q) Étrend kiegészítők
Háttere: 2002/46 EK (most megjelent)
Eddig szabály: nem volt
- r) Vendéglátás, forgalmazás
Háttere: nincs EU szabály
Eddigi szabály: két önálló rendelet
- s) Tömeg, térfogat sorok
Háttere: 76/211 EGK, 75/106 EGK, 81/232 EGK
Eddigi szabály: rendelet és hatályos törvény végrehajtási rendelete

Szerző: Dr. Rácz Endre
osztályvezető
FVM Élelmiszeripari Főosztály